

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštuina znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času ponové, da pošiljanje ne premeha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročnje se lahko s vsakim dnem, a h kraju se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohranimo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Naš pešpolk štev. 17 v Celovcu.

Kranjski Slovenci smo ponosni na naš domači pešpolk, kateri je na mnogih tojiščih poslalil ime našega naroda in si s svojo hrabrostjo pridobil spoštovanje prijateljev in neprijateljev; njegovi vojaki so se povsod odlikovali in zato se polk šteje mej najboljši, kar jih ima država. Ker je njegovo moštvo sestavljeno iz krepkih sinov slovenskih mater, zato smo Slovenci imeli in moramo imeti jedno željo. Ne želimo in ne moremo želeti, da bi se polk postavil na kako narodno stališče, pač pa je naravno, če želimo, da se materni jezik naših vojakov ne zapostavlja, da se jim ne da čutiti, kakor bi se drugim narodnostim na ljubo prezirala njih posebna, v ustavnih zakonih spoštovana narodnost. To smo opazili že, ko je polk bival v Ljubljani, to je pa daleč vidno, odkar je polk v Celovcu.

Ko se je razglasilo, da je kranjski pešpolk premeščen v Celovec, nastal je v koroških nemških listih vik in krik, in celovški nemški šovinisti, stari „purgarji“ in mladi dečki so po krčmah in kavarnah obdelovali javno mnenje proti temu slovenskemu pešpolku. Posledice temu hujskanju so se

pokazale koj ob prihodu naših Kuhnovec v Celovec. Čas prihodu določil se je na 2. uro čez polnoč. Poklicanih zastopnikov mesta celovškega ni nobeden pozdravil došlega polka. Župan in mestni svetovalci so se bili poskrili po vseh kotih, celovški Nemci so se zarili v svoje postelje, da bi ne videli kranjskoslovenskih vojakov, mestna uprava pa je dala pogasiti vse svetilke po Kolodvorskih ulicah, tako da je bilo vojakom korakati v temoti po mestu. Jedno celovški Slovenci so prihiteli na kolodvor in pozdravili svoje kranjske brate.

Nemška neprijaznost se še sedaj ni popolnoma poglobila, dasi stori vodstvo domačega pešpolka v to svrhu veliko več, nego bi smelo, kajti v pomirjenje nemških šovinistov se prezira naravni značaj slovenskih vojakov. Godi se to že vsled tega, ker sedanj, pri našem pešpolku službujoči častniki so iz večine sami trdi Nemci. Kar je bilo pri naših Kuhnovec slovenskih častnikov, malone vsi so bili premeščeni k drugim polkom, na njih mesta pa so prišli nemški častniki, kateri našega jezika čisto nič ne razumejo, kakor da se je povsem pozabila točka 54 e) cirkularne naredbe c. kr. vojnega ministerstva z dne 24. decembra 1875. pr. št. 5413.

Naravno je, če na vojaka že take razmere ne uplivajo dobro. Vojak se s svojim častnikom ne more porazumeti in ker vidi, kako se prezira njega jezik, postane ves zbežan. Vojaki našega polka so v istini že tako zbežani, da skrbno zakrivajo svoj slovenski jezik. Kamor pride naš vojak, se muči najprej z nemščino, in šele ko vidi, da ž njo nič ne opravi, ker je ne zna, si pomaga s slovenskim jezikom.

Prigodilo se je nadalje nekoč, da se je sešlo v neki celovški kavarni kakih šest narednikov, ki so lepo zapeli nekaj slovenskih pesmij. Nemški listi so radi tega kričali na vse grlo in konec je bila stroga prepoved, da noben vojak ne sme javno več zapeti slovenske pesmi. Pač pa pojo sedaj slovenski vojaki zloglasne koroško nemške pesmi, katerih jim peti nikdo ne brani.

Znano je tudi, da je pred časom jedenkrat vojno ministerstvo ukazalo, da se morajo vojaške

godbe posluževati narodnih pesnij. Pri našem 17. polku je ravno narobe. Vsake svete čase se jedenkrat zaigra naš slavni „Naprej!“ a ne v mestu, k večjemu kje v kaki vasi ali pa kako uro pred mestom. Sedanji kapelnik Kees je komponiral neki potpourri, kateri se večkrat igra. Imenuje se „Die Oesterreichisch ungarische Monarchie in Lied und Tanz“. V tem potpourriju se nahaja poleg nemških, laških, madjarskih, poljskih tudi nekaj čeških napevov in morda tudi kak „Naprej“. Ali kadar se igra ta komad, se češki in slovenski napevi izpuste, le da bi se ne užalilo uho kakega koroškega Nemca. Sedanji „Musik Officier“ je vsa naše lepe slovenske komade, ki jih je prej godba igrala v Ljubljani, dal „zapokati“, „weil in Klagenfurt nur Deutsche wohnen und die windischen Lieder nicht gespielt werden dürfen.“ Nemške in madjarske pa vedno in povsod nabijajo. Naš vojak ne sme čuti slovenske koračnice, kadar pa spremlja godba husarje v cerkev, nabija čardaš in prvi komad je zopet čardaš, kadar jih iz cerkve domov spremlja!

Častniki 17. polka prirejajo v poletnem času na vojaškem strelišču na Križni gori večkrat takomenovane „Fest Schiesen“. Na te zabave vabijo najboljše kroge celovške in naši vojaki jim morajo biti v svojem prostem času na razpolaganje. Prostore si puste lepo dekorirati z zelenjem in raznimi neštevilnimi zastavami. Vidijo se vse mogoče zastave, le slovenske trobojnice, ki je zastava kranjske dežele, torej deželna zastava tega 17. polka, te ni nikdar videti! Kako vse drugače ponosno nastopajo Madjari v Celovcu. Pred kakimi štirinajstimi dnevi praznoval je 8. huzarski polk, ki je stacioniran v Celovcu, 200letnico svojega obstanka. Pri tej priliki vršile so se sijajne slavnosti, pri katerih pa ni poleg cesarskih nikjer manjkala tudi madjarska narodna zastava. Majhne so bile druge zastavice, a madjarske so bile dolge po več metrov, tako da jih je vsakdo moral koj prvi hip ogledati.

Kar se tiče godbe pri 17. pešpolku, je tudi žalostna istina, da jo Slovenci za s oje slavnosti nikdar ne morejo dobiti, nasprotno pa prav veselo igra na vseh nemško-nacionalnih in nemško-libe-

Listek.

O pesniku Prešernu kakor pravniku.*)

Za počitnice skvasil Nejaz Nemeigren.

Estetično izobražen ocenjevalec Prešernov me je vprašal, ali sem našel onda, ko sem bival v Kranji, kaj pesniških stvari v tamošnjih pravnih spisih odvetnika Prešerna. Odgovoril sem mu, da nič, ker mi taki pravni spisi niso prišli v roke; in pripomnil sem, da je Prešeren pesništvo gotovo tako visoko cenil, da ni vpregal Pegaza v galejo starega sodnega reda. Ob tisti priliki sem obljubil, da poiščem pravnih stvari v njegovih poezijah. Obljuba je bila lahka, izvršitev težka. To pričajo nastopni listi.

Zanimljivih pravnih položajev in bistre njih rešitve, razlage zakonov in modrih pravnih rekov ne smemo pričakovati kdo ve koliko od moža, ki je pel:

„Več rož ne rase v polji;
Več nima tičev hrib,
Čebel več kraj naj bolji;
Več nima voda rib,

Ko misel jaz, ki spijo
V ljubeznih sanjah,
Ki si na dan želijo
Zleteti v pesmicah.“

*) Iz „Slov. Pravnika“ št. 7.

in

„Pét' ljubeznivost tvojo in lepoto,
Je moj poklic in samo opravilo,
Dokler me v groba ponesó temoto“;

vender se nam tudi v poezijah razodeva resnica, da pravnik ne zataji svojega pravnništva, čeprav mu je srce postalo vrt in njiva, kjer se je ljubezen elegije. —

Razne so dalje okolnosti, ki otežkočujejo izbiro pravnških Demantov rose čitajočemu te mokrócvetéče rož'ce poezije. Naj jih nekaj navedem.

Sam Prešeren toži v sonetu „Dve sestri“, da ima z moti u d a n e o č i. Ta pripoznava prav glede na oči je dokazana v dveh drugih pesmih. V „Prva ljubezen“ čitamo rudeči z o r o s r a m o t e n j e lica in v „Krst pri Savici“ narobe:

„Ko zarija, ki jasen dan obeta,
Zarumeni podoba njena blede“.

Če se pesnik ni zavedal razločka mej rdečo in rumeno bojo, se tudi ne smemo čuditi, da je pel „Zvezdogledom“

„Dve sami ste zmotili
Dve sami zapeljali
Mi zvezdi umno glavo“.

Subjektivnost pesnikova je neugodno uplivala na objektivnost pravnikovo; zatorej opažamo, da je bil trd in malone krivičen proti ženstvu in celo proti

vam cvetočelične ljubljanske ljubeznive gospodičine!

Tako zadošča v „Izgubljeni veri“ jeden sam pogled, da mu je deklica, ki je bila poprej bogstvo, zdaj samo lepa stvar. Tako pusti, da Urško, najlepšo Ljubljanko, utopi povodni mož, in zakaj? Zato, ker ni hotela s Prešernom plesati, saj pesem pravi Prešerna se brani in ples odlašuje. S kakšno slastjo nam obrazuje tragedijo nezakonske matere. Nejuristi štejejo to pesem mej najlepše, kar so jih ustvarili Adamovi otroci. Jurist se pa mora srditi, da pravnik odvetnik Prešeren za neporočeno mater nima druge tolažbe, nego

„On, ki tice pod nebom živi,
Naj ti da srečne, vesele dni!“

Jaz bi bil nesrečnici rekel: Pribavi mi ubožni in krstni list, napravila boš čestno tožbo, in če je on šel po svetu sam Bog ve kam, postavil se mu bo skrbnik za ta čin. Tudi Prešeren je to vedel, pa maščevati se je hotel nad ženstvom, in zato je volil slaven čin pesnikov pred blagim činom pravnikovim.

Takisto moramo uvaževati, da je Prešeren živel v tisti nekaj srečni, nekaj zastareli dobi, ko so še slovele rovtarske Atene; ko so z gozdi tako nemarno gospodarili, da so pustili, in Hrast, ki vihar na tla ga zimski trešne, še

ralnih slavnostih, na slavnostih „šilvereina“ in „Sülmarke“ in tudi na takih veseljah in shodih, katere Nemci prirejajo naravnost v izzivanje Slovencev, na katerih se prepevajo pesni à la „Wacht am Rhein“, „Heil Dir im Siegeskranz“, „Das deutsche Lied“ itd.

Ako omenimo še, da se je l. 1894. v zadnjem trenutku prepovedalo vsem častnikom in podčastnikom (o moštvi niti govoriti ni), da se pod kaznijo ni smel nikdo udeležiti slavnostne besede, ki se je privedila dvema zaslužnima in dobrima patrijotoma na čast: škofu Slomšku in monsign. Andreju Einspielerju, povedali smo menda dovolj, kako se dela pri našem kranjskem polku.

Vse to nam obuja resne misli in bojazen, da se nam ne bi pod takimi razmerami naši dobri slovenski fantje v narodnem oziru popolnoma pokvarili. Naj naše ravedbe porabijo naši poklicani zastopniki na primernem mestu, — saj tudi ostane vedno resnica, da krepko razvita ljubezen do ožje svoje domovine in njene narodnosti je najboljšje jamstvo, da raste tudi pogum za obrambo celokupne domovine!

V Ljubljani, 1. avgusta.

Štajerski klerikalci in veleposestniki. Graško glasilo klerikalne stranke zahteva, da bi veleposestniki prepustili nekaj mandatov konservativcem. Ta zahteva je povsem opravičena. Na Štajerskem je mnogo konservativnih veleposestnikov, ki pa sedaj nimajo nobenega zastopnika v deželni zboru. Vzlic temu se pa štajerskim liberalnim veleposestnikom ne more zameriti, če ne marajo za noben kompromis. Dokler na Gorenjem Avstrijskem niso konservativni veleposestniki pripravljene odstopiti nekaj mandatov liberalcem, se tudi od štajerskih veleposestnikov ne more zahtevati, da bi jih morali prepuščati konservativcem. Klerikalni list proti veleposestnikom, da bodo sicer konservativni poslanci delali na to, da se naredi konec predpravilam veleposestva. To bi bilo gotovo le pametno, a kakor mi štajersko konservativno stranko poznamo, se liberalnim posestnikom kaj takega od nje ni bati. Take nakane bi pa tudi drugod našle nepremagljive ovire.

Husov spomenik. Klerikalci in Staročehi so le prav z neznanostno večino v mestnem zboru prepredili, da se Husov spomenik ne postavi v Pragi na jednom najlepših trgov. Bli so najeli tudi nekaj pouličnjakov, da so razgrajali na galeriji, ko so Mladochi govorili. Ta sklep je pa vzbudil mej prebivalstvom precejšnjo nevoljo. „Narodni listy“ dan za dnevom prinašajo izjave, v katerih ljudje zahtevajo, da se Husov spomenik postavi na Staromestnem trgu. Hkrati se pa deluje na to, da se bodo po vseh svobodnih selah občinah na Češkem postavili spomeniki temu znamenitemu Čehu. Tako so klerikalci in Staročehi baš nasprotno dosegli, nego so želeli. Hus sedaj ne dobi le jednega spomenika, temveč kar celo množino. Vsako mesto, da celo vsako večje selo utegne dobiti Husov spomenik. Prebivalstvo se šele sedaj za Husa zanimati začinja, ko so klerikalci bili naporedali vojno njegovemu spomeniku.

dve pomladi ležati in zeleneti, predao so ga naredili v vino ali v pepel. Takrat so se veljavili rumenjaki in materne petice, in železna cesta se je stoprav bližala. Ali je pa rek:

„Vselej mož najmanj zapravi,
če ženico ima seboj!“

prava resnica iz tiste dobe, ali samo pesniška svoboda, kakor na primer sem v Bohinjskem jezeru, o tem sodbo odklanjam, da se ne zamerim ženicam sedanje dobe. Žaljenje je bilo onla manj težavno in manj obsirno; marsikaj, kar je bilo tedaj navadno, bi se grajalo, ako se ponavlja sedaj. S tega stališča je pesem „Mornar“ nepravniška in zastarela. Mladenič, ki ga je morja široka cesta peljala v mesta, kjer lepe deklice, se nazaj priselji roti, da je ostal zvest, in toži: Dekleta mojga ženo sem najdil poročeno. M ž je bil res dolgo na morji, kajti je mej tem pozabil dokaj slovenske slovnice, a nas ne gane njegova žalost. Zdaj ve že vsak kmetski fant, kaj določa § 45. obč. drž. zak. Kakšni so pa tudi sedanji mornarji? Kader ga jadra bela prinesó nazaj, doma puščena ljubica ne vpraša, kaj je počenjal v tistih mestih, kjer lepe deklice, ampak vesela je, da se je vendar vrnil in kaj prinesel za potice in — plenice. — Ako bi Prešeren zdaj živel, ne sestavil bi „Turjaške Rozamunde“ tolkanj lahko-

Razdelitev Turčije Dogodki v Turčiji silijo k premišljevanju o tem, da se bliža čas, ko se bode morala razdeliti Turčija. V koliko se diplomati na to pripravljajo, se še ne ve. Neki angleški list je objavil cel načrt za tako delitev. Anglija dobi Egipt, ker že sedaj ondu faktično gospodari. Francija Sirijo in Palestino, ker se Francozi radi potegujejo za varstvo božjega groba. Rusija bi dobila Armenijo in velik del Male Azije, da bi se razprostirala do Halysa in Evfrata. Makedonija bi se razdelila mej Srbe, Bolgare in Grke, ki hrepene po tej deželi. Razdelile bi pa velevlasti, da bi ne bilo nobenega prepira. Avstrija naj bi dobila Albanijo, Italiji bi se pa dala nekatera nekdanja benečanska pristanišča. Carigrad z okolico naj bi pa bila neutralna samostojna država. — Seveda je veliko vprašanje, če bi bile vse države s tako razdelitvijo zadovoljne. Posebno Rusija ne bode zadovoljna, ako ne dobi Carigrada in morskih ožin.

Dogodki v Turčiji. Bati se je strašnih dogodkov v Turčiji. Turki so začeli prevažati kurdske vojake v Evropo. Kurdi so znani roparji in kamor bodo prišli, je gotovo, da bodo vse požgali in poropali. Za Kurde je posebno vnet sultan sam. Seveda, če take vojake privajačo v Evropo, ni čuda, če se s Krete poročajo, da so mohamedanci poslednji dni z vojniki vred požgali kristijanske vasi in ropali, skrunili ženske in onečevali cerkve.

Socijalistični kongres v Londonu zboruje te dni. Došli so delavski zastopniki vseh dežel. Začetek tega kongresa pa ne kaže, da bi opravičil nade, ki so se stavile vanj. Pokazala so se mej socijalisti velika nasprotja. Nemški socijalisti se v mnogih stvareh povse drugačnega mnenja, kakor angleški. Več dni so se prepirali mej seboj, predno so se meritornega dela sploh lotili. Anarhiste so izključili iz kongresa, kar ni šlo gladko, kajti morali so jih s silo odstraniti. Ta ločitev je pa bila težavna, ker semtertje je težko odločiti, kje se socijalni demokrat nehava in anarhist začinja. Predsednik kongresa je moral opominjati zbrance, naj se lotijo pravega dela in naj nikar časa ne tratijo z nepotrebnimi prepiri. Prvi predmet, o katerem se je stvarno razgovarjalo, je bilo poljedelsko vprašanje. Pokazalo se je pa, da vsi zbranci kmetskih razmer in potreb ne poznajo. Govorilo se je največ o organizaciji kmetskega proletarijata, a še v tem oziru niso vedeli ničesa pravega nasvetovati. Nasled se je sklenilo, naj stvar uredi socijaliste vsake dežele, kakor se jim zdi potrebno. Ta sklep je bil pač lahak in le dokazuje, da je le utopija, če se govori o kakem mejnarodnem urejenju socijalnih razmer.

Turške grozovitosti na Armenskem.

„Sankt-Peterburgskije Vjedomosti“ pišejo o klanji Armencev sledeče:

„To pripoved posnemamo iz francoskega lista „Revue des Revues“. Mož, ki je prebil po svojih trgovskih opravkih ves čas teh dogodkov v mestu „Urfa“, se je skrival v gostilnici. Jeden del teh dogodkov je sam iz okna videl, drugi del mu je pa pripovedoval njegov znanec Turak, ki je v tem času tudi v Urfu bival. Po končanem klanju se

mišlino. Ojstrovchar z Rozamundo obljubljen, se poroči z uplenjeno turško deklico kar brez oklicev, tako da Rozamunda niti oporekati ni mogla: in pesem nič ne pove, ali je Turjačan uporabljal pravico, ki mu jo daje § 46 obč. d. z. To pravnika bolj zanima, nego sedanji konec pesmi:

Rozamunda grede v kloster,
Čast Ljubljanskih nun postane.“

Koliko lepša bi bila itak že krasna balada „Neiztrohnjeno srce“, da so strmeči kopači čudo neiztrohnjenega srca takoj naznanili pristojnemu sodišču ali vsaj slavnemu županstvu. Prišla bi bila dostojna komisija na lice mesta. Ne vem sicer, ali bi se bila tako razborno vedla, kakor so se kopači s starim možem na čelu; toda Prešeren bi bil izborno obrazil čudenje gospoda komisarja in okorno pisanje peropraskovo, in živo bi nam bil pred oči postavil, kako je komisija tisto srce, zvedevši, da pesmi več ne mu branijo trohnet, dejala pod ključ in pečat; ker stroga cenzura tistih dni gotovo ne bi bila dopustila, da pesmi zaprte v srcu svobodno pridejo na dan. Če kdo poroče, da bi bila pesem, narejena po mojem nasvetu, zapadla konfiskaciji, ali „dehurju“, ki noč in dan žre knjige, naj mu odgovorim, da je cenzura na vso moč preganjala „Nebeško procesijo“; pa čital jo je, kdor je hotel, prepisano, in mi jo svobodno čitamo

je popisovalec teh dogodkov, ker ga nikdo ni poznal, oblekel po turški in se odpravil iz Urfa v Bredžik.

Dne 15. oktobra 1895. l. se je v Urfu raznesla vest, da so ob najstih predpoludne blizo stolne cerkve napadli Turki armenskega bankirja Bogosa in da mu je jeden izmed njih doprinesel pet smrtnih ran. Priča tega, nekoliko mladih Armencev, zgrabili so razbojnika in ga prignali na glavno stražo. Tam, dasiravno se je dokazalo, da je ravnal na povelje kapitana, so ga vendarle prebodli z bajonetom. Tuplo njegovo so vojaci prinesli pred hišo guvernerja in so rekli, da so je oteli „gjavrom“ (psovka kristijanov). To je bil začetek dolge vrste béd urfskih Armencev.

Tolpa, lahkoverna, da so tega Turka ubili Armenci, je po vsem mestu kričala, da se morajo vsi nevarci poklati. Ponoči se je slišalo streljati, zjutraj so pa Turki raznesli govorico, da so Armenci poskušali, pa brez uspeha, napasti turške dele mesta. Tolpa, ko je zaslišala to, se je vrgla s krikom „slaven je prorok Mahomet“ na bazar, oropat prodajalnice armenskih kupcev. Ropanja so se udeležili tudi vojaci, a policija, priča besnosti tolpe, jo je pa še hujšala. Nakrat se prikaže na bazaru Hassan-paša. „Hujd“, fantje“ je kričal, „celih 48 ur imate na razpolaganje! Pokoljite Armence in vsa ta bogastva bodo vaša.“ Tolpa pa, deroča za ropanjem, ne sliši besed paše. In glej, vojaci na njegovo povelje z bajoneti in kopiti pušek potiskajo tolpo z bazarja in vse plane proti armenskemu delu mesta s krikom „slaven je prorok Mahomet“. Tolpi slede ženske, udarjajo v tamburine in plešejo, kakor da bi bile na svatbi. V trenutku so bile na samem stoječe hiše Armencev oropane, Armenci pa poklani. V armenski del mesta udreti se Turkom ni posrečilo. Razkačeni vsled tega neuspeha so se Turki zopet vrnili na bazar, kjer so 1700 prodajalnic popolnoma oropali. Kar je bilo boljšega, so pobrali vojaci iz prodajalnic, ostalo pa tolpa. Nastopila je noč, grozovitosti so ponehale, a le da bi se v jutro z novo silo začele.

V torek je guverner zbral vse razbojnike, Kurde in Felahje, razdelil mej nje vse možno orožje, od puške do lopate, in jih poslal v armenski del mesta. Zaman so jim Armenci kričali: „Mi smo zvesti podložniki! Točno plačujemo davke! Prizanesite nam!“ Divja, razcapana tolpa, katero so vojaci vodili, je takoj napadla armenski del mesta. Do 11. ure zvečer so Turki skušali udreti, a ko je noč nastala, so se morali brez uspeha umakniti. Tu so Turki razvideli, da tako ne bodo zmagali oboroženih Armencev, in so sklenili, poslužiti se drugih sredstev: okrožili so armenski del mesta z vojaci ter niso pustili tja nikacega živeža.

V sredo so oblastniki poklicali k sebi imenitnih Armencev in jih vrgli v ječo. „Vi imate revolucijsko društvo,“ so jim rekli, „imenujte njegove člane; vi imate 1800 Martinjevih pušk, dajte jih ven!“ Zaman so se Armenci trudili prepričati Turke, da nimajo nikakih Martinjevih pušk. Potem pride v ječo Hassan-paša z mutesarifom in zahteva od jetnikov ogromno svoto denarja, preteč jim z vislicami. Denar je prejel, iz ječe pa Armencev ni pustil. Potem so poklicali svečenike in zahtevali, naj dajo orožje. „Mi se bojimo,“ odgovore Armenci, — „zamore nastati klanje; nam je treba imeti za ta slučaj vsaj katerokoli orožje.“ — „Bodite pokojni,“ pravi na to mutesarif, „ako daste orožje, vas bodem jaz sam branil!“ Verovali so njegovim besedam, se dali preslepiti in so prinesli Turkom vse svoje orožje do kuhinjskega noža. Vojaci so potem obhodili vse hiše, pretaknili dvorišča, pre-

Dalje v prilogi.

tiskano. Mi pravniki se tudi spodtikamo na pomotah v napisih. Balada „Ženska zvestoba“, katera nam baš ženske zvestobe ne slika, bi morala imeti naslov „Zdravilo ljubezni“, ker je zaljubljeni godec popolnoma ozdravel. Nasproti se baladi, ki nosi naslov „Zdravilo ljubezni“, bolj prilega naslov „Morilo ljubezni“, ker je zaljubljeni mladenič umrl uprav za zdravili. V tej pesmi pravnik zajedno pogrešamo tiste kavelarne jurisprudencije, katero mora v masincu imeti vsak odvetnik, če ne poznej, pa vsaj pri odvetniškem izpitu. Jaz bi bil dal mater tako govoriti: Jaz imam sicer tri brate, ti u jce tri; ali bogat trgovec, pobožen opat in sloveč vojskovodja tebi ljubezni ne morejo ozdraviti, ker te bolezn ne poznajo. Pusti zdaj ujce, oni ti pridejo pozneje v prid, ako bodeš potreboval pomoči ali protekcije. Jaz imam pa tudi deverja in strica ti. Ta je neoženjen odvetnik in dobro pozna ljubezen; kajti je z delom založen strokovnjak v vseh pravih, ki izvirajo iz nesrečne ljubezni in iz raznih zakonskih preprirov. K temu vstopi za leto dni v odvetniško prakso in ozdravljen boš! Konec moje pesmi bi slóvel podobno Prešernovemu:

„Rdeče je bil zapečaten list:
Oj, mati! Sin je postal — realist.“

Rima moja bi ne bila slabša od Prešernove, zdravilo pa boljše. (Dalje prib.)

Bratje Sokoli!

Pri bakljadi in serenadi na čast grofa Badeniju spremlja „Sokol“ „Glasbeno Matico“, „Ljubljano“ in „Slavca“.

Da bo število sodelnjokih Sokolov v pravem razmerju s številom zgoraj omenjenih, kakor tudi drugih društev, ki se udeležijo bakljade in serenade, pozivljava Vas, da se polnoštevilno zberete v torek, dne 4. avgusta, ob polu devetih zvečer v društveni telovadnici.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže ž njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelimi. Steklenica 90 kr. Po poštmem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preperat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 6 (1756-10)

Najčistejši in najboljši malinčev sirup v steklenicah po 1 kg 60 kr. Ra-pošilja se tudi v pletenicah po 3, 10, 20 in 40 kg., kg po 48 kr.

Lekarna Piccoli, „Pri angelju“ (2648-24) Ljubljana, Dunajska cesta.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Franceta Rolitra posestvo v Ilirski Bistrici, cenjeno 440 gld., dne 7 avgusta in 9. septembra v Ilirski Bistrici. Blaža Marinčiča zemljišče v Razdrtem, cenjeno 950 gld. in Antona Torniča zemljišča v Senožcah, cenjena 805 gld., 500 gld., 300 gld., 150 gld., 50 gld. in 50 gld., oba dne 8. avgusta in 5. septembra v Senožcah.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 29. julija: Antonija Jeršek, delavka, 23 let, Poljanski trg št. 1, tuberkuloza v črelih. Dne 30. julija: Ana Križnar, natakarjeva hči, 1 mesec, Gruberjeve ulice št. 4, akutni črevesni in želodčni kartar. — Ludovik Stepič, klepar, 34 let, Krvaja dolina št. 22, jetika. V otroški bolnici: Dne 28. julija: Antonija Potočnik, delavčeva hči, 1 mesec, prisad.

Meteorologično poročilo.

Table with columns: Julij, Čas opazovanja, Stanje barometra v mm., Temperatura v °C, Vetrovi, Nebo, Mokrinska v mm v 24 urah. Data for July 31st and average for July.

Dunajska borza

Table of stock market prices for August 1, 1896, listing various securities and their prices in kr.

Bogu Vsemogočnemu zazdelo se je v Njega nedosežnem sklepu mojega iskreno ljubljenega brata gospoda

Albina Škofica trgovca

danes ob 10. uri dopoldne, previdnega s sv. zakramenti za umirajoče, v 33. letu njega dobe, po dolgem bolehanju poklicati na oni boljši svet. Truplo dragega rajekega pripeljalo se bude v ponedeljek, 3. t. m., z Bleda v Ljubljano na državni kolodvor, ob 6. uri zvečer bude slovesno blagoslovljeno v cerkvi sv. Kristofa ter potem na ondodnem pokopališču pokopano. Zadušne sv. maše se bodo brale v raznih cerkvah. Dragega pokojnika priporočam v blag spomin in molitev. V Ljubljani, dne 1. avgusta 1896. Ivanka Škofic, sestra.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom prijateljem in znancem britko vest, da je naša ljubljena mati, oziroma tašča in stara mati, gospa

Franciška Engelhardt roj. Hlebiš zasebnica

danes v petek ob 11. uri dopoldne, 79 let stara, umrla v tukajšnji hiralnici, previdena s svetotajstvi za umirajoče. Pogreb predrage rajneke bude v nedeljo, dne 2. avgusta, ob polu 3. uri popoldne iz hiše žalosti v Krvaji dolini št. 11. Umrlo priporočamo v pobožao molitev in blag spomin. (2747) V Ljubljani, dne 31. julja 1896. Žalujoča rodbina. Posebna naznanila se ne bodo izdala.)

Izvirališče: Giesshübl Slatina. Železniška postaja. — Zdravilišče in vodozdravilnica pri Karlovih varih. Prospekti zastojni in franco.

GLAVNO SKLADIŠTE MATTONIJEVE GISSHÜBLER najčistije kuzne KISELINE

kateri je kot zdravilni vrecel že več sto let na dobrem glasu v vseh boleznih dihal in prebavil, pri protinu, želodnem in mehurnem kataru. Izvrsten je za otroke, prebolele I. in mej nosečnosti. (1698-7) Najboljša dijeteljična in osvježevalna pijača. Henrik Mattoni, Giesshübl Slatina.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1896. Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. (1705-175) Odhod iz Ljubljane (juž. kol.) Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Steyr, Linc, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 15 min. sjutraj mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 10 min. osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selthal v Solnograd, Steyr, Linc, Budejevico, Pizenz, Marjine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Bregenc, Curih, Geneve, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejevico, Pizenz, Marjine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Kočevje, Novo mesto. — Ob 7. uri 44 min. zvečer osonni vlak v Lesce-Bled. — Vrhu tega ob 5. uri 59 min. popoldne vsako nedeljo in praznik v Lesce-Bled. Prihod v Ljubljano (juž. kol.) Ob 5. uri 52 min. sjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Bregence, Inmosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Ljubna, Celoveca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža. — Ob 8. uri sjutraj osonni vlak iz Lesce-Bleda. — Ob 8. uri 19 min. sjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 11. uri 35 min. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Planja, Budejevico, Solnograda, Lince, Steyra, Parisa, Geneve, Curih, Bregence, Inmosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celoveca, Pontabla, Trbiža. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celoveca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža. — Ob 8. uri 25 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta. — Ob 9. uri 4 min. zvečer osonni vlak z Dunaja preko Amstetena, iz Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marjinih varov, Planja, Budejevico, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celoveca, Pontabla, Trbiža. — Vrhu tega ob 10. uri 25 min. zvečer vsako nedeljo in praznik iz Lesce-Bleda. Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik. Ob 7. uri 23 min. sjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.) Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika. Ob 6. uri 56 min. sjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Odhajajoč iz Ljubljane kličem vsem znancem in prijateljem, oziroma bratom pevcem pev-skega društva „Ljubljana“ prisrčen Na zdar! Hrabroslav Kos. (2750)

Ogersko-hrvatsko delniško pomorsko 2222 parobrodno društvo v Reki. (17) Preko Reke najkrajša in najvarnejša, mej otoki se vijoča vožna črta (elegantni, z največjim komfortom oprem-ljeni, električno razsvetljeni parniki) Hitre vožnje: V noči od sobote na nedeljo ob 1. uri v Kotor preko Zadra-Spljeta in Gruča. Vsak torek v Spljet-Metkovič. Vsak petek v Lošinj-Zadar-Spljet. Vsako sredo poštini parniki v Zadar-Spljet in na otoke do Kotora. Vožni redi se nahajajo v Waldheim-ovem „Konduktoru“ št. 593-604.

Učenec

v starosti 14 let vzprejme se takoj v mojo trgovino za spekerije in železnino. Franc Gustin v Metliki. (2735-2)

Prodaja se hiša

v Trnovskem predmestju v Ljubljani, novo zidana in še več let davka prosta, imejoča devet sob in kuhinje, posebej zidano delavnico in velik vrt. Hiša prodaja se po prav ugodnih plačilnih pogojih. Več se poizve pri A. Kalš-a zavodu za posredovanje pri prodajah zemljišč v Ljubljani, Preširnov trg. (2749-1)

Zemljišče, pripravno za opekarno

se dá v najem ali prodaja blizu tobačne tovarne. Jako dobra ilovica. — Natančneje se izve na Tržaški cesti št. 27. (2712-4)

Na prodaj

Je v nekem večjem mestu na Kranjskem velika hiša z gostilno

s prenoišči, velikim gostilniškim vrtom, potem vrtom za zelenjavo in sadje, kegljiščem, ledenico, hlevi in hrami. Zaradi preselitve se prodaja vse to po zelo ugodni ceni. — Več se poizve v zavodu za posredovanje pri prodajah zemljišč A. Kalš-a v Ljubljani, Preširnov trg. (2722-2)

Milijon

vinskih trt iz neokuženega kraja, požlahtnenih na solonis, riparia portalis, rupestinis, monticola, metalica itd., itd. v veliki izbori najbolj iskanega vinskega in namiznega grozdja, kakor tudi nepožlahtnjene ameriške vkoreničene trte prima ponujam za jesen 1896 in se priporoča, da se mi, zaradi potrebe po želji, cenj. potrebsčina kmalu naznaniti blagovoli.

Emanuel Mayr, posestnik trtnice (2621-2) Maribor o. D. Spodnje Štajersko

Moderci

izvrstne fačone, najboljši izdelek (2220-17) najceneje pri Alojziju Persché Pred Škofijo 22, poleg mestne hiše.

Najnovejše pesni A. Aškerc-a (Gorazd).

V naši zalogi so ravnokar izšle:

Lirske in epske poezije

napisal A. Aškerc. (2705-7)

196 strani. Cena broširan gl. 1.30, po pošti gl. 1.35. Cena elegantno vezanim gl. 2.—, po pošti gl. 2.10. Ign. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg založna knjigarna v Ljubljani.

Postranski zaslužek

150-200 gld. mesečno za osebe vseh poklicnih vrst, ki se hoté pečati s prodajo zakonito dovoljenih sredk. — Ponudbe na „Hauptstädtische Wechselstuben-Gesellschaft Adler & Comp., Budapest“. 2568-13) Ustanovljena 1. 1874.

Gostilnica

se vzame proti kavciji in dobrimi pogoji v najem ali na račun.

Ponudbe vzprejema iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (2718-2)

Zenskam

naše dežele je priroda dala lepo a tudi jako obütatno polt, in v istini skrajne vremenske razmere, hud mraz in prevročni solčni žarki, prouzročajo ogorelost, razpokanje kože, ozebinske in vročinske pega. Da se odpomore temu zlu, priporočamo za dnevno toaileto crème Rix-a, nepri-merljiva demantna crème, ki je znana in cenjena že žež 50 let. Poudre Pompadourina in mila Rix-ovo popolnujeta higijenični vpliv paste Pompadourine. Ti proizvodi dobé se v vseh finejših lekarnah po gl. 1.50 in kjer ne, pa pri generalni razpečovalnici A. Rix-a na Dunaju, Praterstrasse, Rix-Hof. Priporoča se previdnost pred mnogobrojimi ponaredbami. II. (2119-8)

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Najbolje cene.

Veliko zalogo

Klobukov

16°

priloga

J. Soklič.

(1726)

Pod Trnovo št. 2.

Najbolje cene.

Z najraznovrstnejšimi, štirikrat na dan svežimi, ukusnimi, zdravimi in slastnimi, v

slaščičarski in pekovski obrt

spadajočimi izdelki postreza točno tvrdka

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21.

(1734)

Tu je dobiti vsak dan domačo potvico, vseh vrst kruh na vago, ržen kruh in prepečenec (Vanille-Zwieback).

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval (1742)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakeršna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere so shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

Kavarna I. Lekan

(„Pri Virantu“)

na Sv. Jakoba trgu.

Podpisane se priporočam sl. občinstvu za obilen obisk moje kavarne ter zagotavljam dobre pijače ter točno postrežbo.

Z velespoštovanjem

Ivan Lekan,

kavarnar.

(1727)

Najcenejša zaloga klobukov

Glavna zaloga prvih tovarn najfinejših klobukov

J. S. BENEDIKT

Ustanovljeno l. 1830. Ljubljana Pri „predici pri križu“.

Stari trg št. 1/6. 2697

Prekupovalcem tovarniške cene. Ceniki se pošiljajo brezplačno.

Najcenejša zaloga klobukov

Prej **Albert Robida** Prej M. Učak M. Učak

v Ljubljani, Rožne ulice št. 5

izvršuje po najnižjih cenah

sobna slikarska dela

v vsakem slogu in ima tudi na blagovoljni ogled veliko zbirko najnovejših vzorcev. — Dela na deželi se vzprejemajo ob vsakem času. — Naročajo se dela lahko tudi pismenim potom. (1743)

Prej **Alojzij Erjavec** Prej J. Zor J. Zor

(1728) čevljarški mojster

v Ljubljani, Čevljarške ulice št. 3

priloga se prečast. duhovščini in slav. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuval, katera izvršuje cenó, pošteno in iz zanesljivo trpežnega usnja od najfinejše do najprostejše oblike. Mere se shranjujejo. Vnanjim naročilom naj se blagovoljno pridene vzorec.

Sobni slikar **Josip Erbežnik** Sobni slikar

Poljanska cesta 17 Moste 33

izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela, kolikor mogoče po najnižjih cenah.

(6:6) Za ukusno in trpežno delo se jamči.

Naročila pismenim potom: Moste št. 33.

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.

Plesarska mojstra c. kr. državnice in c. kr. priv. južne železnice.

Slikarja napisov, stavbinska in pohistvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pokost. (1744)

Zaloga originalnega karboliteja. Maščoba za konjska kopita in usnje.

Fr. Kaiser

puškar v Ljubljani,

Selenburgove ulice št. 6 1729

priloga svojo veliko zalogo orožja za lov in osebno varnost, streljiva in potrebščin za lovce. Specialitete v ekspresnih puškah in ptičaricah, ki jih sam izdelujem. Popravki se izvršujejo v moji delavnici.

Tapetniška kupčija **OBREZA** v Ljubljani, Selenburgove ulice 1.

10 gld. samo stane pri meni fin modroc na pere-ih (Federstratze) iz najboljšega blaga solidno narejen. Ne zamenjajte mojih kot najboljši znanih modrocev z onimi, kot jih tukajšnji mizarji nepopolnoma izvršene ponujajo. Znamice od 17—30 gld.; divani, otomani, garniture in vsa tapetniška dela po najnižji ceni. (1737)

Največja zaloga elegantnih in močnih otročjih vozičkov od 6 gld. naprej do 25 gld.

Mehanik

(1745) **Ivan Škerl**

Opekarska cesta št. 16 v Ljubljani

izdeluje in popravlja šivalne stroje in velocipede ter se priloga p. n. občinstvu za izvrševanje v njegovo stroko spadajočih del in popravkov po najnižjih cenah. Vnanja naročila se točno izvršujejo.

IVAN URAN

Ljubljana, Gradisce št. 8, Igriske ulice št. 3

priloga p. n. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih pečij in glinastih snovij kakor tudi štedilnikov

in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (1730)

Ivan Jax

Ljubljana, Dunajska cesta št. 13.

Tovarniška zaloga šivalnih strojev in velocipedov.

Ceniki zastoj in franko.

HENRIK KENDA

v Ljubljani.

Najbogatejša zaloga za šivilje.

(1746)

Ivanka Toni

(1731) v Vodmatu št. 3

priloga p. n. občinstvu, zlasti gg. posestnikom konj in vozov, svojo

kovaško obrt

izdeluje vsa v to stroko spadajoča dela, posebno priloga gg. hišnim posestnikom

vezi za stavbe

ter jamči za dobro delo in točno potrežbo.

Anton Presker

Sv. Petra cesta št. 16 Ljubljana Sv. Petra cesta št. 16

priloga svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke, jopic in plaščev za gospe, nepremočljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izgotovljajo. (1739)

ANTON KOŠIR

v Ljubljani, v Kolodvorskih ulicah št. 39, poleg juž. kolodvora

priloga svojo zalogo izvršnih jermenov za stroje in jermenov zašivati po nizkih cenah.

Kovčki „en gross“ gg. trgovcem po najnižjih tovarniških cenah. (1747)

G. Tönnies

v Ljubljani.

Tovarna za stroje, železo in kovinolitnica.

Izdeluje kot posebno: vse vrste strojev za lesoreznic in žage. (1732)

Prevzame cele naprave in odkrjuje parostroje in kotle po najboljši sestavi, slučajno turbine in vodna kolesa.

Telegram! Veliko zalogo suknenih ostankov

(1740) prodam pod ceno.

Hugo Ihl, Pred škofijo šte. 2.

Ign. Fasching-a vdove

ključavničarstvo 1748

Poljanski nasip št. 8 (Reichova hiša)

priloga svojo bogato zalogo

štedilnih ognjišč

najprostejših, kakor tudi najfinejših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za oblake s pečnicami ali kahlami. Popravljanja hitro in po cení. Vnanja naročila se hitro izvršé.

Ustanovljeno leta 1847.

Tovarna pohištva

J. J. NAGLAS

Ljubljana, Turjaški trg št. 7 in Gospodsko ulice (Knežji dvorec).

(1733)

Fran Detter

Ljubljana, Stari trg šte. 1.

Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev.

Tu se tudi dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno pa priloga svoje izvršne slamo-reznice in mlatilnice, katera se dobivajo vzlic njih izbornosti cenó. (1741)

Ceniki zastoj in poštne prosto.

Svoji k svojim!

Kavarna

J. Kramar

Ljubljana (1749)

Dunajska cesta št. 5

vohali kleti, še grobov niso pustili v miru, povsodi so iskali, ni li še kaj orožja. Ko niso nič našli, so se šele upokojili. Armenci so bili kakor oblegani, Turki jih niso pustili iz njihovega dela mesta in jim tudi ne dovolili luči prižgati. Komaj se je kjer koli zvečer ali pa ponoči pokazala luč, takoj so Turki nastavili svoje puške tja in streljali. 48 dni (od 16. oktobra do 2. decembra starega stila) so Armenci prebili tako življenje. Dne 3. decembra je bila ta prepoved razveljavljena in se jim je dovolilo hoditi za svojimi navadnimi opravki. Nekateri so šli na bazar pogledat svoje prodajalnice, tam pa so našli popolno razrušitev.

Čez nekoliko dni je tolpa muselmanov podala se za mesto, da bi se posvetovala, kako boljše postopati proti neoboroženim Armencem.

Dne 16. decembra se je raznesla govornica, da se Turki pripravljajo napasti Armenca. Dubovenstvo in odličnjaki armenski obrnili so se tedaj na mute sarifa s prošnjo, naj izpolni svojo obljubo. „Pojdite mirno,“ jim je rekel, „ne bojte se ničesa! Sem že poslal vojakov v vaš del za vašo obrambo!“ In res, poslal je 300 mož regularne vojske in 1500 hamidjev, kateri so obsedli armenski del. Okoli tisoč jih je udrlo naravnost v armenski del mesta in so začeli delati. Vsi ti so kričali po ulicah mimogrednim Turkom: „Pojdite hitro v dvorec guvernerja, tam delijo orožje!“ In kmalu se je zbrala ogromna oborožena tolpa, katera je z divjo razkačenostjo planila na hiše.

Braniti se je Armencem, katerim celo peresni nožek ni ostal, bilo nemogoče. Turki so ulomili duri, udrli v hiše in vsi, mladi in stari, moški in ženske, postali so žrtve njih besnosti. Besneli so pred očmi možev in očetov nad ženskami in dekleti; ubijali jih po dolgem, neznosnem mučenju. Z rafinirano krvočnoostjo so klali male otroke pred očmi starišev; radovali so se nad krikom svojih žrtev... Ko je noč napačila, so se Turki umaknili. Drugi dan zjutraj se je zopet zaslislala trobenta in tolpa se je zopet pokazala v tem delu mesta ter nadaljevala klanje. Zaman so kristijani prinesli vse, kar so imeli, prosili prizanašenja in se valjali pred nogami teh zverij. Proti poldnevju prišla je tolpa do stolne cerkve, kamor se je bilo zaprlo okoli 3000 Armencev. Potem, ko so Turki vzdignili vrata iz tečajev, so zagledali, da je Armencev v cerkvi mnogo in so razvideli, da bi njih klanje preveč časa vzelo. Našli so razbojniki blizu cerkve 50 sodov petrolja in so sklenili, vse Armence, kolikor jih je bilo v cerkvi, hkrati pogubiti. Vili so mej nje petrolej in ga zažgali. Samo jednemu, ki bil je ves ranjen in obžgan, se je posrečilo, skočiti iz cerkve in skriti se Turkom za kopicico mrličev.

Do večera so besneli Turki; nikomur niso prizanesli, oropali vse hiše in cerkve, pobili vse Armence razun nekoliko starih žensk in otrok. V času urškega klanja poginilo je več ko 10 000 Armencev! Ni ostalo ne ljudij, ne pastirjev. Izmej osem duhovnikov je samo eden utekel smrti. In veuder razbojniki še niso bili zadovoljni. Vojaki so glasno govorili: „Samo šest ur še klanja, in povelje sultana bi bilo izpolneno po vsi točnosti!“

In tu okoli se godi ravno to: v Biredžiku, Ajutabu, Adijamanu, Malatiji, Saveregu, Gurnuu in Derendu koljejo Armence, ropajo njih hiše in odpečujejo njih žene in hčere. Ne samo jedenkrat so popotniki očitvidci slišali od turških vojakov: „Mi smo vzeli Armencev orožje, smo oropali njih premoženje in odpeljali njih hčere. Dobro smo se po veselili.“ — o.

Slovensko Sokolstvo.

Javni nastop sokolskih društev na Razdrtem. Po osnovalni slavnosti postojinskega „Sokola“ l. 1894. ni bilo vsled žalostnih po potresu nastalih razmer nobene od več društev izvedene telovadbe. Po dveh letih smo imeli zopet priliko videti skupni nastop treh najboljših slovenskih „Sokolov“. Uspeh je bil presenetljiv. Reči smemo: Napredovali smo, napredovali v dveh letih bolj, kakor v desetih prejšnjih.

Prvikrat, kar pomnimo, se je zgodilo, da sta dve slovenski sokolski društvi nastopili z ravno tolikim, da še večjim številom telovadcev, kakor ljubljanski „Sokol“.

Kar pa je z osobitnim veseljem polnilo naše srce, je bila prava sokolska navdušenost, s katero se je telovadilo. Te navdušenosti ni bilo treba umetno vzbujati z godbo, predtelovadci niso klicali po njej, kakor se je običevalo za prejšnjih javnih telovadb. Saj godba bi bila težko ustrezala takim zahtevam vzpričo poldruge uro trajajoče telovadbe.

Sedaj pa je pretekli tudi oni čas, ko se nam je bilo treba bati, da s pravično, nepristransko presojo zamorimo še ono malo veselja do javnega nastopa, kar ga je bilo doslej v Sokolih. Naroba. Preverjeni smo, da bo imela taka presoja ravno nasproten uspeh: da vzbudi k pridnemu delu, navduši za marljivo vadbo, vzbudi in poviša težnjo za vedno večjim spopolnjenjem v lepi naši umetnosti.

Nastop k sprevedu v Postojni in na Razdrtem se je izvršil brez vsega nepotrebnega govorjenja in tekanja. Dve povelji in čete so stale v dotičnih tvorbah ter odkorakale s postojinsko godbo na čelu. Stopalo se je v obče dobro. Želeli bilo le daljših korakov. Krivda ne zadene sokolskih dru-

štev, ampak godbo, ki je sicer jsko dobro svirala, pa tem slabše korakala. Ljubljanski in postojinski „Sokol“ sta stopala v jedino umestnih štiristopih, tržaški pa — zakaj, ne vemo — v dvostopih, kar je bilo jednosti oblike na kvar. Pri sprevedih ravnajmo se po pravilu Tyrševem: Tvorba bodi tako široka, kakor le dovoljuje to cesta.

Telovadbin vzored je bil nastopen: Proste vaje, vsa tri društva; drog in bradlja, postojinski in tržaški „Sokol“ h krati; h koncu; drog in bradlja, ljubljanski „Sokol“.

Javna telovadba se je vršila na v to zelo pripravnem travniku ob vzožju Nancosovem. Nastop k prostim vajam se je izvedel v štiristopih, ki so se delili v dva dvostopa in slednjič v štiri zastope. Splošni utisek prostih vaj je bil zadovoljiv. Čelni in bočni razstop so izvzemši dveh, treh telovadcev, ki naj bi se resneje lotili stvari in redneje zahali k vajam, Sokoli vzdržavali natančno. Izvedba prostih vaj je bila v obče točna. Da so jih sem in tje posamezna društva izvajala različno, je pač pripisati temu, da ni bilo nobene skupne skušnje vseh treh društev. Pri četrti vaji se je izpad večinoma izvršil za pol takta prepozno. Pri izpadih je velika večina stala mesto na celem stopalu stegnjene, samo na prstih skrčene leve noge. Vsled tega so telovadci izgubili oni izraz, ki dela izpad jedno na gledalca najlepši učinkujoč vaj. Proste vaje je vodil starosta postojinskega „Sokola“ dr. Treo. Mej telovadci smo opazili tudi starosta tržaškega „Sokola“ dr. Gregorina.

Telovadba tržaškega „Sokola“ na orodjih je kazala veliki napredek, katerega je storilo to zadnji čas lepo se razvijajoče društvo od l. 1894., ko smo zadnjikrat videli njegov nastop. Na drogu je izvajal povse pravilno primeroma težke večinoma kolebne vaje, na bradlji pa s pomočjo prozne deske skoke v oporo, prednoške in zanočke z obrati in brez njih.

Postojinski „Sokol“ nas je uprav presenetil. Smelo trdimo, da je to društvo z ozirom na kratek čas svojega obstanka in na razne težkoče, s katerimi se je imelo in se ima še boriti, mej vsemi slovenskimi sokolskimi društvi največ napredovalo. Na Razdrtem je predtelovadil starosta dr. Treo sam in se pokazal izvrstnega telovadca. Kakor ču jemo, vodi tudi vslo telovadbo v društveni telovadnici. Starosta in predtelovadec — izvestno redka prikazen! Dosti težke vaje so bile dobro sestavljene. Videli smo, da goji društvo kolebne in tezne vaje, okretnost in moč v jednaki meri, kar je popolnoma odpraviti.

Napake, ki smo jih opazili pri tržaškem in postojinskem „Sokolu“, se bodo ob že precejšnji izurjenosti telovadcev lahko kmalu odpravile. Koleb na drogu naj bi se izvajal bolj z močjo rok, kakor s trupovim mahom. Tako dobi telovadec lepši in večji koleb, zveza koleba in veje naredi lepši utisek, koleb sam telovadec lažje uporabi za izvedbo vaje. Gleda naj se na to, da imajo telovadci stegnjene noge in napeta stopala. To ni sicer jedini, vendar prvi pogoj elegantnosti. Pazilo naj bi se na boljši prihod k orodju in odhod od njega. Na noben način se ne sme pripuščati, da bi telovadci izstopali iz vrste in ležali v travi mej telovadbo njihove vrste.

Telovadba ljubljanskega „Sokola“ je bila, kakor tudi ni bilo drugače pričakovati, v vsakem oziru vzorna. Pokazal je na drogu in bradlji 74 različnih z največjo lahkoto in elegantnostjo izvedenih pravilno sestavljenih kombinacij iz vseh 12 telovadbenih vrst.

Z lično skupnjo na bradlji je zaključil ljubljanski „Sokol“ javno telovadbo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. avgusta.

— (Grof Badeni v Ljubljani.) Kakor se nam poroča, okrasili bodo hišni posestniki na onih trgih in ulicah, po katerih se bo de v torek vozil ministerski predsednik grof Badeni, svoje hiše z zastavami in drugimi dekoracijami. Vsled mnogostranske izražene želje objavljamo v naslednjem podrobni program za dan bivanja gospoda ministerskega predsednika v Ljubljani. Prihod v Ljubljano z gorenskim vlakom ob 7. uri 56 minut zjutraj. Z južnega kolodvora, kjer bode slovesen vzprejem, pelje se grof Badeni po Dunajski cesti, Šelenburgovih ulicah, čez Kongresni trg in Gradišče v svoje stanovanje v deželni prezidij. Ob 9. uri dopoldne prične se ogledavanje mesta. Njegova ekscelenca s spremstvom pelje se po Gradišču in Kongresnem trgu do deželnega dvorca, potem skozi Gospodske ulice, čez Križevniški trg, po Emonski cesti, po Cerkvinih ulicah in Krakovskem nasipu, čez Št. Jakobski most, skozi Trubarjeva ulice, čez sv. Jakoba trg, Stari in Mestni trg, čez trg pred škofijo, Valvazorjev trg, skozi Vodnikove ulice, po šolskem drevoredu na Marijin trg, po sv. Petra cesti do nove bolnice, po sv. Martina cesti do bolnice za silo, potem nazaj po Dunajski in Marije Terezije cesti, po Tržaški in Erjavčevi cesti v deželni prezidij. Pri tem obišče in ogleda ministerski pred-

sednik deželni dvorec, knežji dvorec, Trnovsko in sv. Jakoba cerkev, licealno poslopje, Špitalske ulice, Frančiškansko in sv. Petra cerkev, deželno bolnico in bolnico za silo. Ob 3. uri popoldne bode grof Badeni nadaljeval ogledovanje mesta ter se pelje skozi Gradišče in Šelenburgove ulice, po Knafljevih ulicah in Tržaški cesti, potem po strauskem drevoredu mimo Podturnske grajščine in drsaljšča potem po Erjavčevi cesti, Gradišču, Hilšerjevih in Vegovih ulicah, čez Kongresni trg, po Gospodskih ulicah in Turjaškem trgu skozi Čevljarske ulice mimo Tranče na Mestni trg, skozi Florijanske ulice, po Karlovski cesti, na Grad, potem zopet nazaj po Karlovski cesti skozi Rožne ulice, čez Št. Jakobski most, po Cojzovi in Rimski cesti do erarnih gozdnih nasadov ob Tržaški cesti, potem po Tržaški in Erjavčevi cesti nazaj v deželni prezidij. Pri tem obišče minister deželni muzej, gledališče, „Narodni dom“, Tivoljski park, vladno barako, realko, kazino, Tophalle in mestno hišo, v katere dvorani se mu predstavi občinski svet. Ob 7. uri bo diner pri deželni predsedniku, ob polu 10. uri bakljada in serenada. S polnočnim vlakom odpelje se grof Badeni na Dunaj.

— (Laž ima kratke noge.) „Slovenec“ je v sinočni številki moral priobčiti glede sokolske slavnosti v Razdrtem še naslednji popravek: „Ni res, da je starosta dr. Tavčar izrekel na Razdrtem v svojem govoru, mi verujemo v jednega samega pravega Boga, a ne v prelature in kapelane“. Ni res, da se je čul na to izmed množice glas, perea dr. Tavčar!“ — da je nastal vsled tega krik med poslušalci pro in contra. Ni res, da so bili posebno tržaški gostje nevoljni nad tem kalenjem slavnosti, da je več gostov naprosilo dr. Gregorina, naj dr. Tavčarju vzame besedo, da je dr. Gregorin odgovoril, da ne odobruje neslanih in surovih dovtipov dr. Tavčarjevih, da pa nima prava prepovedati mu daljni govor. — Ni res, da je po daljšem vrišču patetično in samozavestno končal dr. Tavčar: jaz in moja stranka hočemo ljudstvu odpirati oči, nasprotna pa ga hoče obdržati v srednjeveški temi in nevednosti. Starosta dr. Tavčar omenil je sicer pri jedni točki svojega govora o narodni probujenosti domačega prepira in delovanja kapelanov proti narodni probuji ter izrekel na to upanje, da se to v zavedni Notranjski v kratkem zboljša; dotični opazki sledilo je živahno pritrjevanje občinstva brez vsakega nasprotovanja posameznikov ali celo jednega dela občinstva. Na to prešel je na pomen telovadbe na duh in telo ter končal svoj govor brez vsake opazke na eno ali drugo političsko stranko kot tako. Poleg njega in podpisanega staroste sedečemu starosti dr. Gregorinu se zaradi dr. Tavčarjevega govora med istim ni nihče bližal. Ako je bila opazka g. dr. Tavčarja vsem brez izjeme po volji, ne vemo; gotovo se pa ž njo ni povzročil niti najmanjši nered ali kalila se slavnost s kakim preprirom. Za telovadno društvo Sokol v Postojni: Dr. Dragotin Treo, t. č. starosta. — Zdaj je po popravkih dr. Gregorina in dr. Treota pač evidentno dokazano, da je bilo vse, kar je poročal „Slovenec“ o sokolski slavnosti na Razdrtem od konca do kraja drzna laž.

— (Odbor „Dramatičnega društva“) se je včeraj tako-le konstituiral: predsednik zajedno blagajnik g. dr. Ivan Tavčar, tajnik g. prof. Anton Funtek. Ker je dosedanji načelnik intendančnega odseka g. notar Plantan izjavil, da izvolitve v intendancijo več ne vzprejme, so bili v intendancijo izvoljeni gg. dr. Tavčar (načelnik), prof. Funtek in dr. Tekavčič. Odstop g. notarja Plantana se je vzel z obžalovanjem na znanje in se je g. Plantanu izrekla soglasno zahvala za njega delovanje.

— (Nova slovenska opera.) Gospod Viktor Parma, c. kr. okrajni komisar v Logatci, dobroznani naš skladatelj, je dovršil in „Dramatičnemu društvu“ izročil novo jednotejansko opero „Ksenijo“. Odbor „Dramatičnega društva“ je, kakor se nam poroča, vzprejel to najnovejšo operno delo slovensko in je vsekakor uprizoril do novega leta. Dejanje je zajeto iz slovenskega življenja in se razvija jako živahno; takisto se glasba odlikuje po dramski živahnosti. Sploh dišijo „Ksenijo“ vse tiste vrline, katere je pokazal gosp. skladatelj že v „Uchu, grofa celjskega“, samo da so glasbene podrobnosti izdelane še lepše in še skrbneje nego v rečeni operi.

— (Izkaznice za vstop na peron južnega kolodvora) pri prihodu ministerskega predsednika dne 4. t. m. se dobivajo samo pri magistratnem predsedstvenem tajniku g. Ergenu La hu.

— („Narodni dom“.) Društvo „Narodni dom“ je na obnem zboru po odobrenju tajnikovega in blagajnikovega poročila izvolilo per acclamationem ves stari odbor, le na mesto odstopivšega gosp. dr. Vošnjaka je bil izvoljen g. Mally.

— (Za višjo dekliško šolo) se najamejo prostori v Cojzovi hiši na Bregu, in sicer tisti prostori, v katerih je bila nastanjena „Glasbena Matica“.

— (Ljubljanskega „Sokola“ izlet v Kranj) se vrši prihodnje nedeljo dne 9. avgusta. Ob slabem vremenu se preloži na nedeljo dne 23. avgusta. Sokoli se odpeljejo ob 11. uri 53 min. z južnega kolodvora s poštним vlakom. Javna telovadba bo na „gaštejski gmajni“ na palači v ta namen zgrajenem telovadišču. Po javni telovadbi bo na „gaštejski gmajni“ ljudska veselica z godbo, petjem, plesom, ljudskimi igrami, umetalnim ogujem itd. Natančni vzpored izleta in veselice objavimo prihodnjič. Za izlet se kaže osobito na Gorenjskem obilo zanimanja. Udeležba obeta biti ogromna.

— (Stavbena kronika.) § 72. novega stavbenega reda za Ljubljano bo hišnim gospodarjem nekoliko „štreno zmešal“, nekaterim pa tudi račun! Pa tako popolnega stavbenega reda, kakor ga ima Ljubljana, še ni imelo kmalu kako stolno mesto: Ozira se na vse moderne zahteve in obsega vse potrebne določbe. Kako prijetno bo odslej v Ljubljani v novih hišah stanovati!... — Osem tednov se ima sedaj nova stavba v surovem stanju sušiti, predno se sme uporabiti za stanovanje. Koliko novih hiš bo letošnjo jesen do 2. septembra popolnoma dovršenih, da bodo gospodarji prve dni novembra lahko sami porabili stanovanja ali jih strankam mogli oddati? Ne čez 26! Če vreme ne bode pospešilo zidarstvih in drugih del, niti toliko ne. Ta teden je bilo vreme ugodno in dela so povsod vidno napredovala. Lahki so spretni delavci in pod rednim nadzorstvom in za pošt-no plačo zanesljivi pri svojem poslu. Novih stavb se minole dni ni nič začelo, le pričeta dela se nadaljujejo; v Prulah ovira pričetek zgradb ondu projektiranih hiš cestni erar, ker se gre za odločitev predvrtov in stavbene črte; da bi bilo najprimerneje ravnati se po črti nove Koslerjeve hiše, pripozna vsakdo, kajti ugodneje je za cesto in za pasažo, pridobiti več prostora v tem mestnem delu. Občini je vedno več hiš in sveta v regulacijske namene na ponudbo, zbog tega se marsikateri gospodar ne loti niti poprave niti podiranja svoje hiše. Deželna poslopja, kohkor se jih ne bo odprodalo mestu v regulacijske ali druge namene, se bodo pričela koncem septembra ali prve dni oktobra demolirati, in se bode po možnosti po zimi nadaljevalo.

— (Poprave in naprave pri cerkvah.) Pri nunski cerkvi je zvonik dozidan in pokrit ter se sedaj od zunaj lika in snaži. Krit je z bakrom. Streha je zgrajena v cerkvi primernem slogu. Prihodnje pomlad prično z zgradbo nove jezuitske cerkve sv. Jožefa na Poljanah in pripadajočega kolegijalnega poslopja po Jeblingerjevem načrtu. Pri šentpeterski cerkvi dajo poprave in prenovitev mnogo opraviti in bodo komaj do pozne jeseni dovršene, isto velja gledé sv. Jakoba cerkve. Pri cerkvi Jezusovega srca so poprave dovršene. Te dni so postavili na pevski kor v cerkvi nove, po firmi bratov Riegerjev v Krnovu v avstrijski Šleziji v gotičkem slogu izdelane orglje, kakršnih šteje ta firma na Kranjskem že 6 večjih in manjših. Pri protestantski cerkvi je zgradba zvonika dospela do višine 5 m. Pri frančiškanski cerkvi prično prihodnje dni s popravami v notranjem delu.

— (Lesene „vile“.) Dosedaj v mestnih barakah nastanjenim strankam treba se bode kmalu zopet seliti. Marsikdo si je — izimši zimsko dobo, ki pa letos tudi ni bila Bogve kako kruta — prihranil za ostali čas najemščino. A za bližajočo se zimo naj bi se dotičniki vender-le že zdaj pobrinili pravočasno za potrebno stanovanje, kajti pomanjkanje bo letos kaj občutno zlasti za nižje sloje in začasna stanovanja so že zdaj vsa natlačena.

— (Občni zbor St. Peterske moške in ženske podružnice sv. Cirila in Metoda) vrši se bode dne 3. avgusta t. l. ob 8. uri zvečer v vrtnih prostorih g. Ferlinea. Dnevni red: 1. Nagovor prvomestnika. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Volitev odposlancev na veliko skupščino. 4. Razno-terosti.

— (Glavna skupna pevska skušnja) za se renado ministerskemu predsedniku grofu Badeniju se bode vršila v ponedeljek dne 3. t. m. zvečer točno ob 7¹/₂ uri v sokolski dvorani „Nar. doma“. Čast. gg. člani pevskih društev „Glasbene Maticice“, „Ljubljane“ in „Slavca“ se vabijo, da se udeležijo polnočestvilno. — Te skušnje se udeležijo tudi člani „Sokola“, katere opozarjamo na dotični poziv odbora.

— (Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca julija l. 1896. uležilo je v mestno hranilnico ljubljansko 605 strank 224 681 gl. 60 kr. 570 strank pa vzdignilo 183 240 gl. 36 kr.

— (Treščilo) je danes pred 6. uro zjutraj v strelovod na ljubljanskem gradu, z ondotne dovodne žice pa je strela švignila na žico telefona, ki veže napravo v inspekcijski sobi gasilnega društva centrale ter napravila ondu pri aparatu nekol ko škode zatem pa zgignila v zemljo.

— (Vožnja z omnibusi) se je pričela danes v Ljubljani. Za zdaj bodeta vozila dva voza od Zvezde do južnega kolodvora in nazaj, kakor je razvidno iz oznanila, na katero smo naprošeni opozoriti. — Gotovo bi se ustreglo splošni želji, če bi se tudi za druge kraje mesta s časom uvedle take vožnje, n. pr. s cesarja Jožefa trga do kolodvora in nazaj itd.

— (Redek mož) se mudi zdaj v ozidju našga mesta, mož, o katerem poročajo vsi časniki jako laskavo, profesor J. B. Pean, uganjevalec mislij. Mož ima baje dar, da ugane vse, kar kdo misli in da pred vsakim razkrije vso njegovo preteklost. Opozarjamo na inserat v današnji številki našega lista s pristavkom, da ta od narave izredno oblagodarjeni mož se tudi rad v zasebnih krogih producira. Kdor želi tega umetnika povabiti k sebi, naj ga poišče na Marije Terezije cesti št. 8, II. nadstropje od 9. ure dop. naprej.

— (Knezoškof Missia v Idriji) „Soči“ se piše iz Idrije: V nedeljo 26. t. m. je prevzvišeni gospod knezoškof delil zakrament sv. birme; birmancev je bilo okoli tisoč. Mestni svet je v svoji seji od 23. t. m. blagovolil darovati ubožcem mesta Idrije 100 gl. namestu slavaloka gosp. knezoškofu.

— (Matiné) priredi dvorni operni pevec gosp. Jos. Karol Tertnik na Bledu dne 9. avgusta, in sicer v zdraviliščnem salonu.

— (Denarna podpora.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo meščanskemu učitelju g. dr. Tomazu Romihu v Krškem denarno podporo z namenom, da si ogleda nove ameriške nasade v nekaterih okuženih okrajih na Štajerskem in Nižje Avstrijskem ter s tem še natančneje prouči o trtoreji.

— (Strela) užgala je — kakor nam poročajo iz Žabnice — danes zjutraj gospodarska poslopja Janeza Berčiča na Šutini pri Žabnici. Ker je bilo vse leseno in s slamo krito, zgorelo mu je s kozolcem vred prav vse. Škode je okolo 1000 gl. Zavarovan je bil samo za 350 gl. Nevarnost je bila velika za vas Žabnico, ker je silen vihar divjal. Ljudje bi bili radi pomagali, pa ni bilo drogov ne brizgalnice pri rokah. Le z velikim trudom se je požar omejil, kajti v nemale so se že sosedne strehe. Zares nujna potreba bi bila, da bi se v tako obljudenih vaseh nahajalo kaj gasilnega orodja. Pred osmimi dnevi pa je treščilo v kozolec Boštjana Mraka v Žabnici, kateremu je zgorelo 8 predelov. Da se ogenj danes ni razširil, so v prvi vrsti sosedje obvarovali, katerim naj bi se podelila nagrada za njihov trud in škodo na strehah.

— (Slavnostna otvoritev Triglavske koč) „Slovenskega planinskega društva“ se bode vršila v ponedeljek, dne 10. avgusta t. l. na Kredarici. Vzpored: Odhod iz Ljubljane v nedeljo, dne 9. avgusta t. l. zjutraj ob 7. uri 10 minut, oziroma iz Šiške ob 7. uri 18 minut, prihod na Dovje ob 9. uri 44 minut dopoldne. Kosilo v Mojstrani pri Šmercu. Odhod iz Mojstrane ob 12. uri opoldne skozi Kot. Prihod do nove koč na Kredarici ob 7. uri zvečer. Po dohodu v koč odpočitek in večerja; potem (po domačem redu do 10. ure) zabava: petje, kres in žarnice. Drugo jutro ob 4. uri odhod na Triglav, prihod na vrh ob 5. uri. Po povratku z vrha ob 9. uri zjutraj svečana blagoslovitev in otvoritev koč. Ob 11. uri dopoldne odhod iz koč skozi Kot ali Krmo v Mojstrano ob 5. uri popoldne. V Šmerčevi gostilnici odpočitek in večerja. Odhod v Ljubljano dne 10. avgusta ob 6. uri 27 minut zvečer, oziroma po noči dne 11. avgusta ob 3. uri 22 minut, ali dopoldne ob 9. uri 11 minut. Prihod v Ljubljano dne 10. avgusta ob 9. uri 4 minute zvečer, oziroma dne 11. avgusta ob 5. uri 52 minut zjutraj, ali ob 11. uri 25 minut dopoldne. Za dobra ležišča je v najudobnejše opravljene koč dovolj preskrbljeno. Spalnica spodnja za gospode in gornja za dame kurjena; taktisto obednica ob kuhinji topla. Kdor ne vzmore hoje na vrh Triglava, počaka na Kredarici, odkoder je do malega tako velikanski in krasen razgled, kakor z vrha — celo na morje. Živeža in pijače bo obilo v koč; za pot se vsak lahko preskrbi pri Šmercu v Mojstrani. „Slovensko planinsko društvo“ je srečno dogotovilo malo pod vrhom najvišje slovenske, da, najvišje slovenske gore, veličastnega Triglava, postavljeni planinski dom, močen in ličen, trden in pripraven, najudobnejše urejen in opravljen. Draga je ta imenitna, iz stoletnih macesnov zgrajena domača stavba, a ne predraga za naš sloveči, od nekdanj slovenski Triglav, ne predraga za nje preugodno, visoko lego in nje velerazgledno stojišče. Nепreprekljive vrednosti pa je ta prelepi gorski dom tudi zategadelj, ker z njim smo rešili domačo čast trdno in neomajno. S to veselo in ponosno zavestjo prevljudno vabi „Slovensko planinsko društvo“: Prispejte, častiti rojaki in prijatelji, od blizu in daleč dne 10. avgusta na jasno, razgledno Kredarico, da dostojno in slovesno otvorimo tu na široki, prijazni planici stoječi novi planinski dom, ter da posetimo tudi nebotični vrh sivega očaka Triglava in pozdravimo iz slavi-tega Aljaževga stolpa prelepo zemljo slovensko in nje vrli rod. Pridite in poslavite z nami preveseli slovenski praznik!

* (Obsodba stenjevskih razbojnikov.) Včeraj je zagrebško sodišče razglasilo sodbo v senzacijski pravdi, katere je trajala skoro dva meseca in v kateri se je razkrilo počenjanje številne razbojniške družbe, ki je v Zagrebški okolici in po Zagorju storila mnogo umorov in nebroj tatvin. Obtoženih je bilo 36 oseb, katerih vodja Brozovič je, kakor je dokazano, storil sam 6 umorov, najbrž pa umoril tudi svojega očeta. Brozovič in štirinajst drugih tolovajev mej temi tri ženske so bili obsojeni na smrt na v.šalih, ostali so bili obsojeni na težko ječo od 10 do 20 let.

* (Preganjanje Lahov v Curihu) Sedaj, ko so minuli curiški izgredi, se šele vidi, kako grozno so divjali ljudje zoper Lahe. Pri raznih napadih je bilo ranjenih na stotine Lahov, mnogo jih je bilo ubitih. Curizani so demolirali 30 laških hiš in vse, kar so v njih našli, žene in otroke so strgali s postelj in pometali pri oknih, da se jih je več ubilo.

* (Romantika v 19. veku.) Nedavno tega je umrl na otoku Sardiniji mož visoke starosti, kateri je užival najpopolnejše spoštovanje svojih rojakov in bil čislav tudi v krogih drž. funkcionarjev: bivši tolovaj Giovanni Tolu. Mož je bil 40 let razbojnik in kot tak po vsem otoku, kjer se zmatrajo tolovaji za nekake junake, na najboljšem glasu. Tolu je bil kmetovalec, a ker mu je župnik njegove vasi zapeljal ženo, je župnika v cerkvi s puško napadel in ga nevarno ranil. Potem je šel v gore in ropal in moril, a bil je le sovražnik bogatašev, siromake pa je rad podpiral. Zadnja leta svojega življenja je Tolu preživel v Sassariju. Oblastva so ga porabljala kot izvedenca v razbojniških rečeh. Pogreba starega razbojnika se je udeležila vsa občina in bilo je tudi nekaj ginljivih nagrobnih govorov.

* (Osivela v jedni noči.) V Barceloni je neka lepa mlada ž-n-a zastupila svojega moža, da bi se mogla poročiti s svojim ljubimcem. Porotniki v Barceloni so jo oprostili, a višje sodišče je to razsodbo razveljavilo in stvar spravilo pred sodišče v Matari, katero je moriško obsodilo na smrt. Dne 23. t. m. je bila morilka usmrčena. Smrti se je tako bala, da so v noči pred usmrčenjem nje temočrni lasje popolnoma osiveli.

Darila

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali že zadnjič naznanjenih 187 gl. 50 kr. in sicer so poklonili gg. bogoslovci celovški mesto venca na gomilo Andreju Einspielerju 100 gl., slavno posojilno in hranilno društvo v Celovcu je dalo 50 gl. in podružnica celovška je zložila 37 gl. 50 kr. — Slavna notranjska posojilnica v Postojini 10 gl. — Na novi maši g. Ivana Baloha v Ljubljani je nabrala gđ. Lojzika Medičeva 15 gl. 11 kr. in 10 cts. z geslom: „Ljubezen dvojno vsak naj tesno družji, Bogu in domovini zvesto služi; To bodi vsakomur uzor največji!“ — Po g. J. Žirovniku v Gorjah udnine od bleedske podružnice 32 gl. iz nabiralnikov: pri gg. Peternelu 2 gl. 27 kr., F. Sekovaniču 1 gl. 14 kr., Petranu 87 kr., A. Vrhuncu 2 gl. 26 kr., v Vintgarju 1 gl. 5 kr., g. prof. Rutar 50 kr., skupaj 40 gl. 9 kr. — Podružnica na Greti 32 gl. 20 kr. — Iz nabiralnika pivške podružnice 2 gl. 84 kr. — Podružnica v Žužemperku po g. blagajniku H. Povšetu 55 gl. 23¹/₂ kr. — Najprisrčnejšo zahvalo vsem, ki se prijazno spominjajo naše družbe.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod M. W. v Cirknici od „a la guerre“ družbe 12 kron. Živilni rodoljubni darovalci in njih nasledniki.

Zahvala. Podpisano vodstvo hvaležno potrjuje, da mu je izročilo sl. uredništvo „Slov. Naroda“ 580 kron 17 vin., katero vsoto so rodoljubni darovalci in darovalke doposlali v mesecih april, maj in junij t. l. za družbine namene. Te vsote so bile izkazane v št. 76-145 „Slov. Naroda“. Nadejaje se, da tudi za nadalje ne bode opešala požrtvovalnost slovenskih rodoljubov, izreka najtoplejšo zahvalo vsem rodoljubnim darovalcem in darovalkam

vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Brzjavke

Dunaj 1. avgusta. Te dni pride rumunski kralj Karol sem. Pričakoval ga bo grof Goluchowski. Prihodu rumunskega kralja se v političnih krogih pripisuje velika važnost. Sodi se, da gre za balkanske zadeve.

Dunaj 1. avgusta. „Wiener Zeitung“ prijavlja sankcionirani zakon glede posojila 1¹/₂ milijona deželi Kranjski

Beligrad 1. avgusta. „Videlo“ javlja iz Soluna, da so ondotni Mohamedanci silno razburjeni in se vzdržuje red le ker vojaki vedno patrolirajo po ulicah, koder bivajo kristijani.

Peterburg 1. avgusta. Ruska vlada je odposlala zopet tri vojne ladje pred Kreto.

V novozgrajeni hiši na Tržaški cesti poleg Rudolfinuma se oddajo za novemberski termin

stanovanja

s 3 in 4 sobami. (2746-1)

Povpraša naj se na Rimski cesti št. 16.

Lepo prekajeno meso

kakor gnat, carsko meso, rebra in kramenatci, se prodaja po nizki ceni. (2733-1)

Fran Cvek v Kamniku (Kranjsko).

Vozni listki v Sev. Ameriko

(2646-4)

pri

nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7. **DUNAJ.**

Vsak dan odprava z Dunaja.

Pojasnila zastoj.

100 do 300 goldinarjev na mesec

lahko zaslužijo osebe vsacega stanu v vseh krajih gotovo in pošteno brez kapitala in rizike s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. — Ponudbe pod „Leichter Verdienst“ Rudolfu Mosse na Dunaju. (2482-9)

Izurjena prodajalka

se išče za trgovino z mešanim blagom na deželi. One, katere imajo nekaj ročnosti v prodaji železnine in usnja, imajo prednost.

Ponudbe naj se pošiljajo pod naslovom: J. J., poste restante Loka pri Zidanem mostu. (2731-2)

!! Še ni bilo nikdar !!

Svetovnoznan pogoditelj misli je došel za kratko dobo semkaj.

Usojam se naznanjati velečastit. mu p. n. občinstvu, da se bodem na potovanju mudil nekaj dni tukaj in da povem z znanostjo ime, starost, misli, opravilo in minulost in daljše življenje vsakogar.

Naj se nikakor ne zamudi.

Ker sem s svojimi znanostmi v največjih mestih Evrope pridobil občudovanje in priznanje, se nadejam, da me bode tudi tukajšnje velečastito občinstvo počastilo, da se prepriča.

Kdor me hoče naročiti na dom, more govoriti z menoj v mojem stanovanju, Marije Terezije cesta št. 8, II. nadstropje, od 9. ure zjutraj.

(2751)

Z velespoštovanjem

Prof. J. B. Pean.

(2051) **FRAN CHRISTOPH-ov** (19)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jedinstvenega rahljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dohva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dob se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH,** izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Ivana Luokmann-a nasledniku: **Anton Stacul-u.**

Oklic.

Dne 10. avgusta 1896. l.

ob 10 uri dopoludne

prodajala bodeta **Matija Hočevar** in **Fran Hren** v **Trebanjski graščini**

različno blago

kakor:

46 glav lepe goveje živine, 1 debelega bika muricidolskega plemena, nad 30 angleških plemenskih prašičev in več konj.

Od dne 11. avgusta 1896. l.

dalje prodajala bodeta:

različne gospodarske stroje, kmetijsko orodje, vozove, nad

150 veder dobrega dolenjskega vina, razna žita in sploh vso premičnino.

Za slabotne osebe

trpeče na pomanjkanju krvi in na živcih kakor tudi

za blede in medlujoče otroke se uporablja

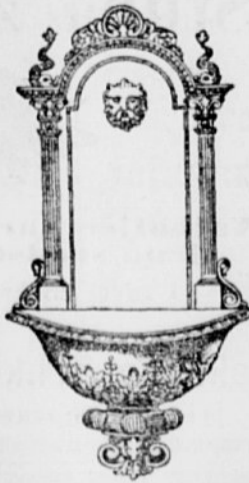
železnato vino

lekarnarja PICCOLI-ja „pri angelju“ v Ljubljani

s prav poveljnim uspehom. (2635-5)

Steklenica velja gl. 1.—, 5 steklenic gl. 4-50.

Poštna naročila se izvrše obratno; poštaino plača naročitelj.

Ivan Jainschigg

vodovodni instalatér in stavbinski klepar

Ljubljana, Gradišče št. 16

se priporoča častitemu p. n. občinstvu za prevzemanje vseh v njegovo stroko spadajočih del, kakor

za vodovodne naprave in stavbinska kleparska dela

in vsakeršne poprave, ter jamči za najboljšo in najsolidnejšo izvršitev z dobrim blagom in po prav zmernih cenah. (2637-3)

F. Cassermann

krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme in poverjeni zalagatelj c. kr. unif. blagajnice drž. železnic uradnikov v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje civilnih oblek po najnovejši f. goni in najpovoljnejših cenah, Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

Nepremočljive haveloke

izdeluje po najnižji, brezkonkurenčni ceni. — Gospodom uradnikom se priporoča za izdelavanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor sablje, meče, klobuke za parado itd. (2191-19)

Štev. 8165.

Razpis.

(2744-1)

Na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu pri Novem Mestu z dveletnim poučevanjem in slovenskim učnim jezikom je izpreznenih

sedem deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1896/97.

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja, lepaga vedenja in so z dobrim uspehom dovršili vsaj ljudsko šolo. Prednost imajo taki kmetijski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom, vino- in sadjerejo pečali.

Učenci z ustanovami dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in ponk v šoli, obleko pa si morajo sami preskrbovati.

V šolo sprejemajo se tudi:

1) **Plačujoči učenci**, kateri plačujejo po 30 kr. na dan za hrano in stanovanje in pa 20 gl. šolnine na leto, in

2) **eksternisti**, ki zunaj šole stanujejo in plačujejo 1a šolnino.

Listnoročno pisane slovenske prošnje, ki morajo biti kolekovane s kolekom 50 kr., se imajo

do 31. avgusta 1896. l.

izročiti vodstvu deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu pri Novem Mestu.

Prošnjam je priložiti rojstni list, spričevalo dovršene ljudske ali srednje šole, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju in župnijsko spričevalo o lepem vedenju.

Prošnjam za sprejem proti plačilu je priložiti reverz ali obvezno pismo starišev, oziroma varuhov, zaradi vzdrževanja učenca.

Pristavlja se, da imajo učenci, ki dovrše to šolo, le dve leti vojaške prezentne službe.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, 27. julija 1899.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro uplavojoče sredstvo proti kurjim očesom, zulfem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

1850-29 Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazit in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: J. Mayr, Mardetschlager, U. pl. Frankóczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrian; v Idriji Josip Warty; v Rudolftal A. Roblek; v Celji K. Gela; v Črnomlju: F. Haika.

Agent Karol Poltnig nima in ni nikdar imel pravice za mene ali za moja zastopstva vzprejemati denarjev in se plačila v tem oziru nikakor ne pripoznavajo.

Franc Stampfel
v Ljubljani, Tonhalle.

(2737-2)

Vrt se odda v zakup.

Za čas od dne 25. januarja 1897 naprej se odda v zakup vrt, kateri se nahaja v varni legi in skoraj sredi mesta pri hiši v Ljubljani, Gradišče št. 16. Vrt je prostran, ima površine za šest vrst gredic dalje dva zidana, s steklom krita gredičnjaka, zidan cvetličnjak in pa zidan rastlinjak, katera oba mejita na v sredi mej njima se nahajajoče stanovanje za vrtnarja, obstoječe iz prtilične sohe in kuhinje, iz pritršne sohe in pa iz podzemeljske kleti, namenjene za shrambo. V slednji se nahajata dve ognjišči za cvetličnjak, oziroma za rastlinjak. V omenjenem vrtu se izvršuje že dolgo vrsto let umetno in trgovinsko vrtnarstvo.

Zakupne ponudbe izročajo se naj lastniku **dr. Franu Munda**, odvetniku v Ljubljani. (2739-1)

!! Kolesarji, pozor !!

Kdor ljubi svoje zdravje, ta naj kupi „Iliria“-kolo

ki je jedino na svetu prevedeno s slovensko zaščitno tovarniško znamko in koje izdelujeta in prodajata

Sannig & Dekleva
v Gorici (Görz)

po sledeči ceni: „Iliria“-kolo I. vrste gl. 200.—, II. vrste gl. 175.—, III. vrste ali takozvano „Lucifer“-kolo gl. 117 50.

Imata zastop dvokoles „Swift“ iz proslule orožarne v Steyru, potem zalogo vsakovrstnih šivalnih strojev, pušk, samokresov, streljiva i. t. d. Popravljata šivalne stroje in dvokolesa. (2414-17)

Carbolineum

stavbinski in alabaster-
mavec

ponuja najceneje

Adolf Hauptmann
v Ljubljani.

Prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in kleja. (2710-2)

Štupa za prašiče

ali in
svinjski redilni
hranilni prašek.

Najboljše varstveno in djetečno sredstvo za prašiče.

I zavoj 25 kr., 5 zavojev I gl.

Priporoča, prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja
lekarna Trnkóczy v Ljubljani
pri rotovžu, zraven mestne hranilnice.

Dr. Rose balzam

za želodec

iz lekarne

B. FRAGNERJA v Pragi

je že več kakor 30 let občno znano domače zdravilo slast vzbujajočega, prebavljanje pospešujočega in malo odvajajočega učinka.

Svarilo! Vsi deli ambalaze imajo zraven svoje postavno depotirano varstveno znamko.

(1700-12) Glavna zaloga:

Lekarna B. Fragnerja pri „črnem orlu“

Praga, na Mali Strani, ogelj Spornerejeve ulice.

Velika steklenica I gl., mala 50 kr., po pošti 10 kr. več.

Po pošti razpošilja se vsak dan.

Zaloga v avstro-ogorskih lekarnah.

I. najstarejša posredovalnica stanovanj in služeb

Ljubljana **G. FLUX** Breg št. 6

priporoča in namešča (2745)

službe iskajoče vsake vrste

(moške in ženske) za tukaj in drugod. Za kolikor mogoče hitro in vestno postrežbo se jamči.

P. n.

Svoj bogato ilustrovani žurnal nakičenih (2302-16)

ženskih klobukov

razpošiljam poštine prosto in zastoj.

Henrik Kenda v Ljubljani.

15 kadij za strojarje, 2 kašti za žito, 1 kotel za svinjsko kuho in železna peč za sobo

(2732) se prodaja na Vrhniki št. 32. (3)

Več se poizvé pri g. Ivanu Gregurka, ondi.

Izdelovanje perila

Na debelo! za gospode, gospé in otroke. Na drobno!

Prevezemajo se opreme za novejšo. (2158-19) Ustanovljeno leta 1870. I. Cena in blago brez konkurence!

Prevezemajo se opreme za novejšo. (2158-19) Ustanovljeno leta 1870. I. Cena in blago brez konkurence!

Srajce za gospode belifon, gladka pran, brez savratnika, brez manšet, 27 vrst.
1 komad po gl. 1.10 do 2.70
6 komad " " 4.25 " 15.—
Srajce za dečke v 4 velikostih, kakor zgoraj
1 komad po gl. 1.— do 1.40
6 komad " " 5.75 " 7.75
Spodnje hlince (gate) za gospode - 6 kakovostij
1 kom. po gl. — 80 do 1.40
6 kom. " " 4.50 " 7.50
12 ovratnikov gl. 1.20 do gl. 2.20.
12 parov manšet od gl. 3.30 do 4.60.
12 komadov pruderajnikov od gl. 3.25 do 5.—

Za brezhiben kraj in najsolidnejšo postrežbo jamči tvrdka

C. J. Hamann v Ljubljani

zalagatelj perila več c. kr. častniških uniformovališč in uniformovanja v naši c. in kr. vojni mornarici.

Zaloga paromlinske delniške družbe „Union“ iz Oseka v Ljubljani

Dunajska cesta št. 11, na dvorišču „pri Figovcu“

priporoča svoje

izborne pšenične moke

in sicer:

Št.	00	po gl.	— 13	kilo	Št.	4	po gl.	— 10 1/2	kilo
0	1	2	3	0	1	2	3	0	1
0	1	2	3	0	1	2	3	0	1
0	1	2	3	0	1	2	3	0	1

in se vsaka množina od 5 kilo naprej pošilja stroškov prosta na dem. Zaradi večje udobnosti smo uvedli tudi izvirne vreče po 25 kilo.

Z velespoštovanjem

paromlinska delniška družba „Union“ v Oseku.

Cement

traverze, železniške šine, vsakovrstno železo za vezi, strešni papir, štorje za obijanje stropov, samokolnice, cinkasto in pocinkano ploščevino, vsakovrstna kovanja za okna in vrata,

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje

priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino (2173-33)

v Ljubljani, na Glavnem trgu št. 10.

P. n.

Uscjam se p. n. občinstvu uljudno naznanjati, da sem z današnjim dnevom odprl

promet s Tramway-omnibusi

za progo

južni kolodvor, Dunajska cesta, Zvezda in nazaj.

Vožnja velja 5 novčičev.

Za mnogobrojno udeležbo prosi

Alojzij Missoni.

(2748)

Objava.

Na dan 3. avgusta 1896 v letoviškem poslopiju na Bledu določeni slavnostni banket

odpade začasno.

Na Bledu, dne 30. julija 1896.

Čdbor letoviškega društva.

(2742)